

ת"פ 33444/10/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד חיים ווסה (עציר) - הובא ע"י שב"ס

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 33444-10-22 מדינת ישראל נ' ווסה(עציר)

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד חננאל שקלאר
הנאשם	חיים ווסה (עציר) - הובא ע"י שב"ס
	ע"י ב"כ עוה"ד מוסטפא נאסר

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשע הנאשם באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; פציעה, עבירה לפי סעיף 334 בחוק.

עובדות כתב אישום מתוקן

1. על פי העובדות, ביום 15.10.2022, סמוך לשעה 15:00, בעת שהמתלונן הלך ברחוב משה שרת בבאר שבע, הגיע הנאשם כשהוא בגילופין והחל לקלל את המתלונן ללא כל סיבה, ובתגובה לכך החל המתלונן לקלל את הנאשם חזרה.

בהמשך, תקף הנאשם את המתלונן בכך שדחף וגרם לנפילתו של המתלונן לקרקע ובתוך כך חתך את המתלונן במוטו באמצעות חפץ חד שזהותו אינה ידועה למאשימה. במעשיו כאמור, גרם הנאשם למתלונן לפציעה בדמות חתך בדופן הבטן, שברים בארובת עין שמאל ובדפנות מערת הלסת משמאל, דימום תת לחמיתי בעין שמאל וימין וחתך באוזן שמאל.

שוטרים שהגיעו למקום עיכבו את הנאשם אשר במהלך הנסיעה לתחנת המשטרה, בעט מספר פעמים בדלת הניידת, דפק נמרצות על החלון המפריד בינו לבין השוטרים, ירק מספר פעמים על החלון וקילל שוטרת בכך שאמר לה "תפתחי את החלון יבת זונה... שרמוטה... שוטרת מאנייקית... תפתחי יבת זונה... ישרמוטה יבת זונה.. שרמוטה זונה מגעילה... שקרנית מסריחה", ובתוך כך הוסיף ואמר לה "את תשלמי על הכל...".

בהמשך לאמור, לאחר הגעת הניידת לתחנת המשטרה, איים באוזנו של אחד השוטרים כי יפגע באחת השוטרות בכך שאמר: "איך שאתה עוזב אותי תראה מה יקרה לה".

טיעוני הצדדים

2. כראיה לעונש הגישה ב"כ התביעה את רישומו הפלילי של הנאשם וסדרת תמונות המתעדות את החבלות על גופו ובפניו של המתלונן וכן תעודות רפואיות ממד"א ומביתה חולים סורוקה.

לא הוגשה הצהרת נפגע עבירה. עם זאת, ב"כ התביעה ביקשה להביא מתחושות המתלונן בנוגע לתקיפתו כפי שהובאו בפניה, תוך שציינה בקושי של המתלונן להתבטא ולהביע עצמו בשפה העברית. בין היתר, ציינה כי למתלונן נותרו צלקות וכי לדבריו הוא מתקשה באכילה עקב הפגיעה בלסת, וכי לא התייצב לדיון בטיעונים לעונש נוכח שהוא חושש מהמתלונן אשר כמעט והרג אותו.

בטיעוניה עמדה ב"כ התביעה על נסיבות ביצוע העבירות ובדגש על התנהלותו האלימה של הנאשם ללא כל התגרות מצד המתלונן, שהובילה לתוצאות קשות בדמות חתכים ושברים בפניו של המתלונן ואשר הצריכו טיפול רפואי בבית החולים. ב"כ התביעה ביקש לתת משקל להתנהלותו האלימה המתמשכת של הנאשם, תחילה באלימות פיזית כלפי המתלונן והמשכה באלימות כלפי השוטרים שהוזעקו למקום האירוע למלא תפקידם תוך שהוא מאיים עליהם, מגדף ומקלל אותם.

לאחר שטענה לפגיעה בעוצמה גבוהה בערכים שנועדו להגן על שלומו וביטחונו של המתלונן, לפגיעה בערכים שנועדו להגן על הסדר הציבורי ושלטון החוק, עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שינוע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר בפועל. בתימוכין הפנתה לעפ"ג 48912-08-19 דהן נ' **מדינת ישראל**, שם דחה בית המשפט המחוזי ערעור על חומרת העונש, 27 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 30,000 ₪ על מי שהורשע בעבירות פגיעה כשעברייני מזויין ואיומים, לת"פ 23384-10-16 **מדינת ישראל נ' אלגבי**, שם קבע בית המשפט מתחם בין 12 ועד 36 חודשים בנסיבות בהן הורשע הנאשם בעבירות של איומים ופגיעה כשעברייני מזויין והושתו עליו 20 חודשי מאסר בפועל ופיצוי בסך 20,000 ₪, וכן לת"פ 27252-07-21, **מדינת ישראל נ' ברכיה**, שם הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות בהן תקף מתלוננת שלא הייתה לו עמה שום היכרות מוקדמת בכך שחנק אותה וחבט את ראשה ברצפה לאחר שהפילה לרצפה. בית המשפט קבע מתחם בין 12 ל- 24 חודשים וגזר עליו 20 חודשי מאסר.

אשר לעונשו של הנאשם, עתרה להעמידו ברף הבינוני גבוה, זאת נוכח עברו הפלילי הכולל עבירות איומים, אלימות, סמים, רכוש, עבירות כלפי שוטרים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, ונוכח כי ריצה מאסרים שלא הרתיעו אותו והוא חוזר ומסתבך בעבירות אלימות וככל הנראה שברקע שימוש בחומרים משני תודעה. בנוסף עתרה להשית עליו מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי למתלונן, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מעבירות בהן הורשע.

3. **ב"כ הנאשם, עוה"ד מוסטפא נאסר**, טען כי מתחם העונש לו עתרה התביעה אינו הולם את מעשי הנאשם וכי בכלל המקרים אליהם הפנתה דובר בעבירות חמורות יותר שבוצעו בנסיבות חמורות יותר מהמקרה הנדון.

לדידו של הסנגור מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם צריך וינוע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לעבירת האיומים טען כי יש להביא בחשבון כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, ובכל מקרה, תוכן ועצמת האיומים אינן גבוהות. באשר למעשי האלימות כלפי המתלונן הפנה בתימוכין לת"פ 21281-04-21 **מדינת ישראל נ' אלדהדה** (30.11.22), שם נקבע מתחם בין 6 ל- 18 חודשים וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בנסיבות בהן הורשע הנאשם בעבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, בכך שדקר את המתלונן וגרם לו לחתך בירך.

הפנה לת"פ 7448-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו ג'אמע** (3.4.23), שם נקבע מתחם בין 12 ל-24 חודשים ועונשו של הנאשם נגזר ל 12 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הורשע בעבירות לפי סעיף 334 + 335 א 1 ועבירה של חבלה במזיד ברכב. הנאשם יצא מהרכב עם אלה והחל להכות באמצעות האלה את המתלונן וכתוצאה מכך שבר את ידו. הפנה לת"פ 61400-06-17 **מדינת ישראל נ' ויקטור** (מרץ 2023), שם נקבע מתחם בין 12 ל-24 חודשים ועונשו של הנאשם נגזר ל 12 חודשי מאסר בפועל בנסיבות בהן הורשע בעבירות לפי סעיף 333 + 334. ועוד הפנה לת"פ 36511-03-22 **מדינת ישראל נ' ליטבק** (4.12.22), שם נקבע מתחם העונש בין 14 ל-26 חודשים ועונשו של הנאשם נגזר ל 14 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות בהן הורשע בעבירות לפי סעיף 334 ו-335 א 1. המדובר בוויכוח על חנייה במהלכו הנאשם הוציא מוט ברזל והכה בגבו וראשו של המתלונן וגרם לפציעה ושברים בגופו.

אשר לעונשו של הנאשם סבור הסנגור כי ישלגזור אותו בתחתית המתחם או להסתפק בתקופת מעצרו, משך כ 9 חודשים. בהקשר זה גם הוסיף כי מדובר במי שנסיבות חייו קשות והוא לא מצוי בקשר עם בני משפחתו.

הנאשם בדבריו בקש סליחה, כי למד את לקחו והוא כיום במקום אחר. בנוסף, הלין הנאשם בטענתו כי בדיון הקודם אמרה התביעה שתבקש 10 עד 12 חודשים ואילו היום שינתה דעתה.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

4. כבר שנים יוצאת קריאה מבתי המשפט השונים להעניש בחומרה את אלו הפונים לדרכי אלימות כדרך לפתרון כססוכים, תוך דגש על תפקידו של בית המשפט במאבק נגד האלימות הפושה בחברה הישראלית. כך בדברי בית המשפט בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים):

האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו]), (7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה..".

למרבה הצער האלימות בחברה הישראלית ממשיכה להרים ראש ולשלוח זרועותיה לכל מרחב אפשרי, וקריאת בתי המשפט בדבר הצורך בהרתעה מפני עבירות אלימות ממשיכה וחוזרת על עצמה, כך בע"פ 7220/19 **זגורי נ' מדינת**

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעת האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

5. בחינת נסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן מלמדת על פגיעת הנאשם בעצמה גבוהה בערכים המוגנים. המדובר באירוע אלימות שתוצאתו הותירה חבלות משמעותיות בפניו של המתלונן, וזאת מעבר לתחושות הבהלה וההשפלה אותן לבטח חווה.

עיון בתעודה הרפואית מעלה כי הדקירה בדופן הבטן אינה לעומק הבטן וכך גם נלמד מתיעוד המצולם של החבלה המעלה חתך קטן שנסגר בתפר. לעומת זאת, החבלות בפניו של המתלונן כללו שברים בארובת עין שמאל והדימום בעין, שברים במערת הלסת משמאל, והחתך באוזן שמאל, הן קשות ולא בכדי ציין המתלונן בקשיי אכילה נוכח הפגיעה המשמעותית בכל החלק השמאלי של פניו.

התנהגות הנאשם היא ביטוי לבריונות רחוב, להלך רוח עברייני, אלים ומסוכן. תקיפת המתלונן הייתה מתוך רצון הנאשם לפגוע ולחבול בו, כך שגם בהביאי בחשבון כי החבלות הקשות בפניו של המתלונן הן תוצאה ישירה של המכה שספג עת נחבט ראשו בקרקע, אין בכך להפחית מחומרת מעשי הנאשם אשר דחף את המתלונן בעצמה עד כי נפל ארצה כשראשו נחבט בקרקע וכל החלק השמאלי של פניו נחבל קשות. אם לא די בכך, סמוך לאחר שדחף את המתלונן, הוסיף הנאשם ודקר אותו בדופן הבטן באמצעות חפץ חד אשר למרבה המזל הסתיים בחתך שאינו עמוק. האירוע היה יכול להסתיים באופן טראגי, שהרי הנאשם לא יכול היה לדעת את אופן נפילתו של המתלונן ארצה וגם לא את מידת הפגיעה שתגרם לו כתוצאה מכך.

טענות ב"כ הנאשם לפיה מחולל האירוע הוא המתלונן לו ביקש הנאשם לסייע, כמו גם טענתו כי דקירת המתלונן בדופן הבטן נגרמה כתוצאה מנפילתו על חפץ חד - אינן יכולות להתקבל, שכן אלו עומדים בסתירה מובהקת לעובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם.

עובדות כתב האישום עוד מלמדות כי בריונות הנאשם המשיכה וננקטה כלפי השוטרים שהוזעקו למקום, אותם קילל וגידיף הנאשם אשר בעט והכה בשמשת חלון הניידת כשבהמשך חזר ואיים לפגוע באחת השוטרות תוך הפרת הסדר הציבורי והפרעת השוטרים מלמלא את תפקידם.

לצד העובדה כי הנאשם הוא מחולל האירוע ונהג באלימות ללא התגרות מוקדמת מצד המתלונן אשר לציין לא הווה איום כלפיו בשום שלב, אביא בחשבון כי האירוע האלים לא תוכנן מראש על ידי הנאשם.

6. **ענישה נוהגת** - העונשים על מי שביצעו עבירות אלימות נעה בקשת רחבה, ולרוב נגזרים מנסיבות ביצוע העבירות ותוצאתן. בחינת המקרים בפסקת בתי המשפט, על פי רוב תשאף למקרים שנסיבותיהם דומות פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי, גם ממקרים חמורים או קלים יותר, ניתן ללמד על הענישה הנוהגת והראויה לנהוג, והכל בהתאמה ובשינויים המחוייבים למקרה הנדון.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 42435-04-23 **אבו טהא ואח' נגד מדינת ישראל**, שניתן לאחרונה ונסיבותיו חמורות יותר (21.6.23) דחה בית המשפט את ערעורם של המערערים על חומרת העונש אותו גזר בית משפט זה, 15 חודשי מאסר בפועל על נאשם 2, צעיר בן 19 שנים, נעדר עבר פלילי, ו - 17 חודשי מאסר בפועל על נאשם 3, צעיר בן 22 נעדר עבר פלילי. המערערים, ונאשם 1 בכתב האישום, תקפו בחמת זעם, בצוותא חדא את המתלונן, שלא עשה להם כל רע, בצאתו ממועדון בו בילה יחד עם חבריו. המערערים ביחד עם נאשם 1 היכו את המתלונן נמרצות בפניו ובכל חלקי גופו, באגרופים וסתירות תוך שמתלונן 2 הולם בראשו פעמים רבות עם מפתח שבדי (מפתח צינורות) והכל תוך ניסיונות של מאבטחי המועדון וחבריו של המתלונן להרחיקם מהמתלונן. ביהמ"ש המחוזי עמד על החומרה שבתקיפת אדם בחבורה ובפרט פגיעה בחפץ קשה, בנסיבות של התלהמות ופרעות מתוך רצון לפגוע ולחבול, אישר את מתחם העונש אותו קבע ביהמ"ש קמא בעניינו של המערער 1, בין 14 ל-32 חודשי מאסר בפועל, ובעניינו של מערער 2, בין 15 ל-32 חודשי מאסר בפועל, כמו גם את העונשים שהושטו על כל אחד מהמערערים, צעירים בגילאי 19 ו-22, נעדרי עבר פלילי.

בת"פ (ת"א) 58915-10-21 **מדינת ישראל נ' עליאן**, דובר על מי שבעקבות ויכוח כספי בינו לבין המתלוננת, דחף אותה על המיטה, נטל בקבוק זכוכית וניפץ אותו על ראשה, ולאחר מכן הכה באמצעות שבר הבקבוק בחזה והוסיף ואיים עליה. למתלוננת נגרמו פציעות בדמות חתך ודמם קל בקרקפת והיא נזקקה לקבלת טיפול רפואי. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 22 ל-36 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.**

בת"פ (ב"ש) 34230-02-20 **מדינת ישראל נ' עתאיקה**, הנאשמים הורשעו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות בגדרן נגרמו למתלוננים חבלות באף, שברים באף, שבר ברצפת העין אשר לאחר טיפול שחוררו לביתם. בהתאם להסכמות הצדדים, התביעה הגבילה עתירתה לעונש ל-25 חודשי מאסר בפועל. **בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל** והשית על נאשם 1 - 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. על נאשם 2 - 20 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסר על תנאי.

ת"פ 47816-01-19 **מדינת ישראל נ' דהן**, נדון עניינו של נאשם אשר הודה והורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של פציעה ואיומים. בית משפט השלום באילת קבע מתחם שנע בין 10 ל-36 חודשים והשית על נאשם ללא עבר פלילי 27 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, ביניהם פיצוי למתלונן על סך 30,000 ₪. **ערעור שהגיש (עפ"ג 48912-08-19) נדחה.**

בת"פ 64139-07-18 **מדינת ישראל נ' חכמון**, קבע מתחם שנע בין 15 ל-30 חודשים במקרה בו דובר על מי תוך הפרת תנאי מעצר הבית, תקף את המתלונן בכך שדקרו 2 דקירות באזור העכוז.

בת"פ (שלום ב"ש) 59343-06-16 **מדינת ישראל נ' בן סימון**, הורשע הנאשם בעבירות של פציעה כשעברין מזויין, החזקת סכין שלא למטרה כשרה ואיומים. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ 51336-03-16 **מדינת ישראל נ' ינאל טלקר**, הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשעברין מזויין, בית המשפט קבע מתחם עונש הולם שנע בין 14 ל-42 חודשי מאסר בפועל. .

סיכום כלל הדברים האמורים, לאחר שקלול מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נוכח חומרת נסיבות ביצוע עבירת הפגיעה ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע בכללותו, הענישה הנוהגת לרבות זו אליה הפנו הצדדים, סבורני כי **מתחם העונש ההולם נכון כי ינוע בין 12 ל 36 חודשי מאסר בפועל.**

עונשו של הנאשם

7. הנאשם הנותן היום את הדין הוא יליד 1984 אשר כל שניתן לדעת על נסיבותיו האישיות הוא כי אינו בקשר עם בני משפחתו ואמירה כללית של ב"כ כי נסיבותיו האישיות קשות. על הנאשם ניתן ללמוד מעיון בגיליון הרשעותיו, ממנו עולה כי מדובר במי שהוא רצידיביסט בעבירות אלימות, בין היתר, כלפי שוטרים ועובדי ציבור אחרים.

רישומי הפלילי של הנאשם כולל 10 הרשעות החל משנת 2008 ועד לשנת 2023. הרשעתו האחרונה מיום 30.03.2023 בעבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי והחזקת סכין שלא למטרה כשרה בגינה הושת עליו מאסר על תנאי. בשנת 2019 הורשע הנאשם פעמיים, פעם אחת ביום 04.07.2019 בעבירות איומים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית, ונדון ל- 3 חודשי מאסר בפועל כשבנוסף הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים. הרשעה נוספת היא מיום 28.02.2019 בעבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, תקיפה סתם, היזק לרכוש במזיד, גניבה, בגינן נגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל.

רישומי הפלילי של הנאשם מלמד כי התנהגותו הבריונית של הנאשם באירוע נשוא כתב האישום אינה בפעם הראשונה, אלא חוזרת על עצמה פעם אחר פעם במהלך שנות בגרותו, וכי מאסרים בפועל ועל תנאי לא הרתיעו אותו מלחזור ולנהוג באלימות כלפי הזולת, ועל כן יש מקום להחמיר עמו בזו הפעם.

לצד הדברים האמורים, אביא בחשבון כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, ובעיקר חסך העדת המתלונן אשר מדברי ב"כ המאשימה למדנו כי הוא עדיין חושש מפני הנאשם.

סוף דבר

לאחר בחינה ושקלול מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש אותו קבעתי, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס;

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. 2 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 6,000 ₪ למתלונן אשר ישולם תוך 60 ימים מיום שחרורו מהמאסר אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

זכות הערעור הודעה.

ניתן היום, י"ג אב תשפ"ג, 31 יולי 2023, במעמד הצדדים.